

NATTERGALEN

Siim Lukka, unsplash

EN FORTELLING FRA IRAN (PERSIA)

Det var en gang en persisk kjøpmann som elsket nattergalere og deres sanger. En vakker sang var " Dette er hvorfor jeg har en nattergal i et bur."

Men nattergalen var ulykkelig i sitt bur , **VAR ULYKkelig I BURET.**

Men, kjøpmannen hørte og skjønnte hva nattergalen sang og sa.

Videre: En dag dro han ut på en reise og han tenkte på å komme forbi hjemmet til fuglen.

En annen dag, når han var på tur så kom han forbi fuglens hjem (rede).

Da spurte han alle nattergalerne om det var noen beskjeder eller mel til andre.

Så spurte hun / han hva kan vi fortelle til dere også?. Så sier nattergalen:

Alt er vel. Si til alle at alt er greit, men hus k at alle bør ha en melding til meg.

Kjøpmannen sa at når han kom hjem, så ville han dele samtalen med nattergalen om hans møter med sine søsken. Han spurte en søster og en bror om det var en melding for dem. Men alt som skjedde ble kaos:

BUT ALL IT DID WAS FALL TO THE GROUND AND LIE STILL AMONG THE FLOWERS.

Hun sa; jeg

plukket ham opp, med han var stein-død. Men så la ham pent ned.

Så tenker vi; det var en fugl, det var et liv, det var noe som etterlot et inntrykk.

Dette kan jo ha fått oss til å tenke at nattergalen var en trist fugl som sluttet å spise og drikke. Men, vi vet jo mer om dette: Faktum er at hun ble deprimert og sluttet å spise og drikke.

Den lokale kjøpmannen fant henne. Fuglen lå med stil og verdighet på gresset. Kjøpmannen plukket henne opp med tårer i øynene.

Men så plutselig, våknet fuglen igjen og fløy av gårde.

Og som det heter i norske eventyr:
Snipp, snapp snute, så var eventyret ute.